GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2 1/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru serie 6 crucori v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare.

Nr. 34. Brasiovu 16|4 Maiu 1877.

Telegramulu „Gazetei Transilvaniei".

Naseudu, 15 Maiu. Douedieci si cinci insi felicitara pre

TIMOTHEU CIPARIU

astfeliu: „Discipulii si toti adoratorii Te felicitédia la diu'a onomastica si de insemnatate istorica nationale, dorindu'ti multi fericiti ani, reinnoirea poteriloru spre mandri'a sciintiei si salutea natiunei!!!"

— In Brasiovu inca s'a serbatu diu'a numelui marelui nostru barbatu **Timotheu Cipariu** intr'unu cercu de adoratori ai fapteloru si opureloru Dsale pe campulu culturei si alu reinnaltiarei valórei nationali romane. Se traiésca multi ani **Ciceronele nostru!!!** Red.

Starea fonduriloru bisericesci si scolastice ale religiunei catholice din Ungari'a.

(Capetu.)

Venitulu episcopiei gr.-catholice dela Oradea este multu mai mare decatu alu mitropoliei dela Blasiu, éra diecesea este multu mai mica. Cumu se póte, cá dupa 100 de ani ai esistentiei sale acea diecese se nu'si aiba seminariu propriu de theologi, si se'si crésca pe toti candidatii de preotia numai in seminarie r.-catholice curatu maghiare? Alte episcopii atatu greco-catholice, catu si greco-orthodoxe resaritene, fundate asia dicundu: numai deunadi, au si infiintiatu seminarie, pentru-cá celu pucinu clerulu se fia educatu romanesce, se cunósca perfectu limb'a poporului, se fia aparatu macaru acesta de prasil'a cea veninósa a renegatiloru, unelte de ieniceri ale tiraniei.

Romanii dela Oradea mare ar' fi potutu lua de multu esemplu dela romanii din Banatu si din diecesea Aradului, ce insemna a se demitte unu poporu cu altulu de alta limba si de altu caracteru in comuniune religiósa, mai stricta, mai multifaria, decatu este cea pura dogmatica. Cu ocasiunea nouei migratiuni a serbiloru din Turci'a pe timpulu pacei dela Carlovitiu sub imperatulu Leopoldu I. (1699) conductorii acelei colonii in cointielegere cu populatiunea serbésca vechia din Slavoni'a si Banatu se sciura folosi de inpregiurari si in pretiulu ajutoriului armatu ce'i dedesera densii contra turciloru in cateva campanii, scósera dela acelu imperatu diplome si privilegia de mare importantia pentru religiunea si nationalitatea loru. Tocma pe atunci biseric'a orthodoxa romanéscu cu clerulu seu din Transilvani'a si Banatu se aflá ingenunchiata sub loviturele brutali ale domniei calvinesci sustienute de Pórt'a ottomana. Preste acésta, fiindu-ca Banatulu Temisiórei a mai remasu sub domni'a turcésca pana in an. 1718 (pacea de Pasarovitiu), populatiunea romanésca, de si in parte mare trasa la munti, gemea totusi sub jugulu duplu si nu potea face nimicu, necumu pentru nationalitatea, déra nici pentru biseric'a loru.

Asia acele timpuri si inpregiurari au fostu de natura, cá se ajute pe serbi a'si consolida si regula celu pucinu biseric'a si ierarchi'a, éra pe romanii din Banatu si Ungari'a se'i faca a cauta cu doru si dorere la prosperarea celor'a si a cere pentru sinesi celu pucinu conditiuni analóge de esistentia. Ce a fostu mai naturale, decatu se se dica romaniloru: „Sunteti de aceeasi lege cu noi, veniti sub scutulu diplomeloru nóstre si ve supuneti la hierarchi'a nóstra, cá se ve fia mai bine, se fiti aperati si de proselitismulu furiosu alu iesuitiloru." Clerulu romanescu a ascultatu, s'a supusu, precatu se pare neconditionatu, éra prin aceea si-a datu si pungile sale si ale poporului romanescu la dispositiunea clerului serbescu. De aci incolo consecentiele fatali le vediuramu si pipairamu noi insine, ca-ci ele durara in partea loru cea mai mare pana in anulu regeneratiunei. Tóte episcopiile, cele mai multe protopopiate, cele mai grase parochii curatu seu in marea loru maioritate romanesci, ocupate numai de serbi; scóle séu nici unele, séu curatu serbesci; seminaria serbesci, la care inse tineri romani se primiea numai din gratia; limb'a romanésca persecutata pe mórte si batujocorita in modulu celu mai brutale, ceea ce se cunósce pana in diu'a de astadi in multe familii romanesci din Banatu, caroru le este mai indemana a vorbí serbesce decatu romanesce; simoni'a cea mai nerusinata, latita preste totu clerulu si prefacuta cumu amu dice, in a dou'a natura; milliónе acumulate la Carlovitiu din crunt'a sudóre a poporului romanescu, in fine agoni'a nationalitatiei. Aceste fusera fructele comuniunei mai stricte, decatu este cea dogmatica, a romaniloru cu serbii. Gloria aceloru barbati martiri carii, mai antaiu cu 60 de ani in Aradu, apoi dela 1848 incóce in a 11 óra vediura supremulu periculu si desrobira pe romani de serbi. De altumentrea esemplulu acesta funestu si ruinatoriu nicidecumu nu sta isolatu, elu se vede repetitu de nenumerate ori in istori'a omenimei, in istori'a politica si eclesiastica a popóraloru, si este unu argumentu vigorosu pentru aceia cari tienu, ca nu totudeauna esistenti'a nationale este aparata prin religiune, ci ca sunt destule casuri, in care ceea este esterminata prin acésta.

Lectorii voru binevoí a ne scusa pentru acésta escursiune facuta asupra fonduriloru romano-catholice, indata ce voru cauta bine la cele ce se petrecu inpregiurulu nostru pe fiacare di, cu persistentia si cerbicia inversiunata.

Resbelulu.

Dupa bombardamentulu dintre Calafatu-Vidinu a urmatu curendu altu bombardementu intre Olteniti'a si Turtocai'a. Precumu la Calafatu, asiá si la Olteniti'a tunurile romane au fostu triumfatórie. Acestu faptu ni-lu constata insusi dlu Cogalniceanu, celebrulu diplomatu romanu si actualu ministru alu afaceriloru esterne, care in discursulu seu pronunciatu cu ocasiunea interpellarii deputatului Stolojanu in privinti'a atitudinei guvernului romanu in faci'a evenimenteloru din Orientu, a disu intre multe altele: „Candu am vediutu bombardarea turcésca, ni-amu disu si amu fostu detori a dice „trebue se ne aperamu", si fiindu-ca Turci'a se declara cu noi in stare de resbelu, ei bine, ne punemu si noi in stare de aperare, in stare de resbelu. Amu ocupatu Calafatulu; tunulu Vidinului a bubuitu si tunulu Calafatului a respunsu. Amu tramisu trupe la Olteniti'a; acestea fiindu atacate din Turtocai'a, amu bombardatu si noi la rondulu nostru si amu arsu o parte din Turtocai'a. Deci la intrebarea, care are se fia atitudinea nostra? s'a insarcinatu a respunde tunulu romanescu dela Olteniti'a si dela Calafatu... Fiti securi, ca Domnitoriulu si guvernulu seu, apoi armat'a plina de focu, care arde de a primí botezulu de sange, precumu si tiér'a intrégă, voru fi in stare de a da Turciei respunsulu ce i se cuvine."

Acestu primu successu alu armeloru romane a catranitu si mai tare pe bunii nostri amici, pe domnii unguri, cari acumu striga si mai multu in diurnalele loru, ca Austri'a se nu mai pérda nice unu momentu de a intrá in actiune, ca-ci Romani'a nu glumesce cu planurile ei referitórie la infiintiarea Dacoromaniei. Candu vedemu pre fratii unguri, ca se radiema totu in spinarea austriaciloru, atunci vrendu nevrendu trebuie se credemu, ca dinsii n'au nice o incredere in fortiele loru proprie. Nu de multu se faliau in gur'a mare, ca vr'o cateva bataliόne de honvedi de ai loru au se bage in Dunare tóta óstea romana, astadi inse se dau de golu cu acei honvedi, pre cari chiaru ei nu-i mai baga in séma, ci tóta mentuirea loru si a turciloru o astéptа dela armele óstei austriace. Inse cercurile superiori ale acestei armate nice nu vreu se scia de dorintiele necalificabile ale unguriloru, deórace monarchi'a nu este atacata nice in intregitatea sa, nice in alte interesse vitali ale sale. Din contra, déca s'ar amestecá in resbelu de dragulu turcului, atunci ar' poté insasi se-si causedie perirea.

— Unu singuru diurnalu „Tageblatt" din Sibiiu este, care scia se apreciedie fora patima aceste acte ale artileriei romane. Acestu diurnalu scrie: „Retragerea beteriеloru turcesci din Turtocai'a in urm'a focului vehementu alu tunuriloru romane din Olteniti'a nu va contribuí pucinu la redicarea elementului moralu in óstea romana, care óste, din causa ca pana acumu n'a primitu inca botezulu de sange si n'a avutu ocasiune a da probe despre ceea ce póte, a formatu obiectulu unei vile insulte mai vertosu din partea diurnalistiloru pestani."

Fiindu vorb'a despre diurnalistii din Pest'a nu va fi neinteressantu a scí ce scriu si acei domni despre retragerea turciloru din Turtocai'a. „Pester Lloyd", organulu dlui Andrásy scrie mai antaiu, ca soldatii romani ar' face mai bine se merga fora arme in resbelu, ca-ci si asiá la primulu contactu cu turcii voru remané fora arme, deórace séu turcii li le voru luá, séu ei insisi le voru aruncá, cá se póta fugí mai usioru. Acésta insulta póte se se scrie si cetésca firesce numai in diurnale ungurescijudanesci; dér' vai de acel'a, care in lipsa de orice potere voiesce se-si multiumésca poft'a de resbunare numai prin cuvinte de insulta. Inse romaniloru n'are se le pese multu de acésta insulta, pentru-ca trebuie se scia, ca inimicii numai atunci insulta, candu se temu si n'au potere se-si verse veninulu pe alta cale. — Si apoi totu acestu diurnalu pe aceeasi pagina vine si recunósce bravur'a romana si lasitatea turcésca dicundu, ca este unu lucru admirabilu, cá tunurile romanesci dela Olteniti'a se alunge bateriele turcesci dela Turtocai'a, deórace Turtocai'a este situata pe dealu si dominédia asiá de tare asupra Olteniti'ei din vale,

incatu este cu nepotintia cá o armata, fia ea a ori si carei poteri din lume, se cutedie a deschide de acolo foculu asupra Turtocaiei. Va se dica, dupa o insulta din cele mai impertinente urmédia cea mai mare lauda. Acestu caracteru, acésta morala nu se póte aflá decatu la maghiaro-judani.

— Ordinulu de bataia alu armatei russe notifica, ca principele Carolu a luatu in manile sale comand'a suprema asupra armatei romane, ca s'au formatu doue corpuri de armata romane din cate doue divisiuni cu cate patru brigade de infanteria si doue de calarasi, in fine notifica si denumirea statului generalu si a comandantiloru de corpu de armata. Ordinulu russescu dice, ca guvernulu romanu si-a tienutu de detorintia a luá parte la actiune si a aperá tiér'a de pericole.

— Principele Carolu a facutu dilele aceste o inspectiune asupra trupeloru din divisiunea a treia, care stationédia la Giurgiu si giuru. La reintórcere Domnitoriulu s'a opritu la Vidr'a, unde a visitatu castrele russe. — Curendu dupa aceea Domnitoriulu s'a dusu la Olteniti'a, unde a trecutu prin revista trupele romane cantonate acolo, cari trupe l'au salutatu cu viui acclamatiuni, mai alesu bateri'a de artileria, dice „Romanulu", care s'a destinsu in diu'a de 28 Aprile in foculu asupra Turtocaiei.

— Se dice, ca unu corpu de armata russesca a trecutu si in Romani'a mica si acolo va sta sub comand'a suprema a Domnitoriului romanu cá ajutoriu. — Precandu nisce sciri surde, respandite mai vertosu de unele diurnale turcofile, voiau cu totu pretiulu se ne faca a crede, ca turcii au trecutu Dunarea si se afla pe pamentu romanu, pre atunci scirile mai noue de astadi ne spunu, ca nu turcii, ci romanii au de cugetu se tréca Dunarea pe la Calafatu. Cea din urma scire nu este cu nepotintia. — Alte sciri ne anuncia, ca cortelulu generalu russescu se va mutá adi séu mane la Ploiesci. Marele duce Nicolae va locuí in hotelulu „Cantilli" si a doua di dupa sosirea sa la Ploiesci va merge la prandiu la Domnitoriulu in Bucuresci.

— O scire electrica din Bucuresci anuncia, ca guvernulu romanu ar' fi notificatu in modu officialu tuturoru consuliloru generali inceperea ostilitatiloru cu Turci'a, adeca a notificatu, ca Romani'a atacata de Turci'a inca intra in resbellu contra dinsei. Acésta notificare foile straine o numescu declarare de resbellu, noi inse nu o potemu numí asiá, pentru ca scimu, cumu-ca Turci'a a fostu, care a declaratu resbellu Romaniei.

— Scirile de pre campulu de resbellu din Asi'a mica sunt tare contradicatórie. Pre candu russii anuncia, ca armat'a russa a batutu cumplitu pe turci, alungundu-i din positiunile loru dela Hatiubani, pe calea catra Batum, pre atunci turcii afirma in gur'a mare, ca dupa optu óre de lupta au respinsu pe russi cu o perdere de 4000 soldati morti si raniti. Adeverulu se va canstatá mai in urma. —

Archiducele Albrecht, care a mersu se inspectedie trupele din Croati'a, fú primitu in Zagrabi'a in modu demonstrativu si cu imnulu russescu. Totu orasiulu erá impenatu de flamure nationali croate si austriace, éra unguresci nice de leacu. Primirea ce s'a facutu archiducelui se esplica cá o demonstratiune contra unguriloru si a softaleloru si a datu ansa si la interpellatiuni in camer'a maghiara.

Inaugurarea reuniunei femeiloru romane din Fagarasiu si giuru pentru ajutorarea invetiamentului.

Un'a dintre multele dorintie pentru progressu ni s'a realisatu.

Dómnele romane din Fagarasiu petrunse de spiritele tempului, care este alu „luminei", petrunse de acelu principiu, ca o natiune numai atata potere are, cata sciintia, ca romanismulu numai prin virtute si sciintia va triumfá, spre a pune o mica petricica la acelu fundamentu, s'au intrunitu in o „Reuniune pentru ajutorarea invetiamentului."

Ssatutele reuniunei s'au aprobatu de catra inaltulu ministeriu regiu in 10 Ian. 1877 sub Nr. 747, care le tramitu spre publicare.*)

In 29 Aprile a. c. s'a serbatu inaugurarea reuniunei. Adunarea generale conchiamata spre acestu scopu a fostu de o frumósa coróna de dómne cercetata, semnu invederatu, ca dómnele romane posiedu nu numai convincerea de salutariulu scopu alu reuniunei, dér' sunt si ambitióse a lucrá cu zelu pentru ajungerea scopului reuniunei.

Mai inainte de tóte se introduce presiedente Zinca Romanu in scaunulu presiedentiale, care deschide adunarea cu urmatóri'a cuventare:

Onorabila adunare generale!

Me simtiu fericita, candu ve potu aduce inainte de tóte la cunosciintia, cumu-ca ministeriulu de interne a aprobatu statutele „reuniunei femeiloru romane din Fagarasiu". Credu ca si d-vóstra cá si mine simtiti o mare bucuria, vediendu, ca dorinti'a nóstra de a ne vedé intrunite intr'o reuniune de cultura nationale s'a realisatu.

Scopulu reuniunei nóstre 'lu cunosceti, elu este: a vedé catu mai in scurtu esistenti'a scólei nóstre confessionali unite din Fagarasiu nu numai dotata, dér' si astfeliu proveduta cu buni invetiatori, in catu parintii doiosi de a-si da copiiloru loru cuvenita crescere, se nu se véda, cá pana acumu siliti a-si tramite copii loru la scóle straine, in cari tóte se invétia, numai nu dulcea nóstra limba si stramosiésca nóstra religiune. Nu amu nici cea mai mica indoiéla, ca acésta reuniune atatu de buna si nationale, nu va afla spriginire la tóte dómnele, la tote mamele si patrónele romane. Me simtu fórte fericita a fi contribuitu si eu cá presiedinta reuniunei o mica petricica la fundamentulu ei si ve multiumescu si d-vóstre tuturora, cari dela inceputu ati aratatu o laudabila rivna pentru infiintiarea reuniunei nóstre.

Dupa acésta se alege de notariu reuniunei Danielu Gremoiu jun.

Adunarea generala aproba definitivu alegerea provisoria de pana acumu a comitetului reuniunei, care consta din urmatóriele dómne: Luisa de Gremoiu, Ecaterina Negrea (totu-odata si vice-presiedinta), Zamfir'a Micu, Mari'a I. Poppu, Cristin'a Ghimbasianu, An'a Chisereanu (totu-odata cassaréssa), Ecaterin'a Aiseru-Savu si Cristin'a Beclerianu. In sensulu statuteloru s'au alesu cá membre supplente ddle: Elen'a Alutanu, Mari'a Poparadu, Sofi'a Bologa si Mari'a Georgiu Monea. In fine s'au alesu in sensulu §-lui 13 din statute 4 barbati de incredere in persónele ddloru: Alexandru Micu, Ioane Romanu, Ioane Popu si Ione Beclerianu. —

Prin acest'a reuniunea fiindu definitivu constituita, Presiedent'a provóca pre dómnele presente — in intielesulu §-lui 4 din statute, acele cari voiescu a fi membre fundatórie, ordinarie ori ajutatórie — a se inscrie si totu-odata a si plati tacsa. —

La o comissiune alésa spre acestu scopu se insinua si platescu tacs'a de membre fundatórie cu cate 20 fl. v. a. ddle: presiedent'a Zinc'a Romanu, An'a Chisiereanu, Luis'a Gremoiu, Ecatarin'a Cepesiu, Zamfir'a Micu, Ecaterin'a Negrea, Mari'a Ioanu Popu, Luis'a Crisianu, Cristin'a Ghimbasianu, Ecatarin'a Aiseru-Savu, Cristin'a Beclereanu, cu totulu 220 fl. v. a. — De membre ordinarie s'au inscrisu si au solvitu tacs'a cu 2 fl. v. a. ddle: Elen'a Popu, Elen'a Alutanu, Mari'a Raicu si Elen'a Dobrinu, cu totulu 8 fl.; cu totulu s'au incassatu la unica siedintia frumós'a sumulitia de 228 fl. v. a. — Unu numeru frumosu de dómne nesciendu ca tacsele sunt a se plati in prim'a siedintia, s'au insinuatu cá membre, promitiendu a solví in cateva dile. In fine la propunerea m. cons. I. Romanu se decide tiparirea statuteloru in 200 exemplarie, procurarea sigilului reuniunei si a altoru requisite necessarie.

Scól'a romana conf. unita din Fogarasiu, care ar' trebui se fia de modelu pentru alte comune din comitatu, e adi un'a dintre cele mai pucinu dotate, ea nu corespunde nici pre departe asteptariloru si cerintieloru de astadi. Inteligenti'a romana din Fagarasiu si giuru sperézа a vedé nu preste multu acesta scóla nu numai bine dotata, ci si astfeliu organisata, in catu se aiba tóte cerintiele unei scóle centrale pentru tóte comunele municipiului. Onóre dameloru, cari au luatu initiativ'a cu atatu zelu, facundu unu inceputu atatu de laudabilu!

In fine se observa, ca la tómna inspectorele regescu Szeremlei vrea a deschide in Fagarasiu „scól'a comunale", din care este eschisa limb'a romana — la a carei sustienere se ceru 5000 fl. din lad'a orasiului — prin urmare si dela romani: la acésta au crediutu dómnele romane a respunde cu infiintiarea estei reuniuni. Respunsu destulu de potrivitu. *)

*) Se voru publica in interessulu comunu in unulu din Nrii viitori. Red.

*) Pentru toti póte serví de modellu si de exemplu de imitatiune, spre a ne salva crescerea in limb'a nationale si spre a ne ferí de desnationalisarea ce o incerca si cu fortia. Red.

Marea cestiune de resbellu in Romani'a.

In urm'a barbariei necalificabile, ce a comisu Turci'a prin bombardarea orasieloru dunarene romane, fora a fi fostu provocata din partea Romaniei si fora vre-o declarare de resbellu precessa, camer'a deputatiloru Romaniei in siedintiele din **29** Aprile v. 1877, dupa desbateri pré seriόse si de valóre istorica asupra interpellatiunei d. deputatu Stologeanu, despre resbellulu dechiaratu in fapta de catra Turci'a prin actele ei barbare, votà in siedinti'a de séra cu 58 in contra la 29 voturi urmatóri'a **motiune:**

„Adunarea pe deplinu satisfacuta de esplicarile dlui ministru de esterne;

Considerandu ca Turci'a, prin declaratiunile si actele sale de agressiune in contr'a Romaniei, a ruptu singura vechiele legaturi ce ne uniau cu dens'a si s'a pusu in stare de resbellu facia cu statulu romanu;

Luandu actu de declaratiunea guvernului, ca tunulu romanu a respunsu dejá la declararea de resbellu facuta de Turci'a;

Adunarea nationale recunósce starea de resbellu, ce este creata Romaniei prin insusi guvernulu ottomanu;

Aproba atitudinea guvernului facia cu agressiunea straina; se rédiama pe simtiementulu de dreptate alu mariloru poteri garante, cari, dela tratatulu din Parisu, au luatu suptu scutulu loru desvoltarea individualitatii politice a Romaniei;

Avendu plina incredere in energi'a si patriotismulu guvernului, ei da autorisarea cá, cu tóte greutatile, se puna tóta staruinti'a si se iè tóte mesurile spre a apará si asicurá esistenti'a statului romanu, astfeliu cá la viitóri'a pace Romani'a se ésa cu o positiune politica bine definita si natiunea de sine statatória se póta impliní missiunea s'a istorica."

Din impuitóriele desbateri urmate cu acesta ocasiune reproducemu atatu din interpellatiunea desvoltata a d. v.-pres. Stologeanu, cele ce urmédia, catu si capitalele discursuri de valóre istorica-nationale, alu d. min. de externe Mihailu Cogalniceanu si alu primu min. Ioane Brateanu, tienute cu acésta ocasiune, si cari formédia manifestulu tienutei guberniului Romaniei.

D. Stologeanu, in sied. adunarii deputatiloru tienuta in 29 Aprile inainte de prandiu, dupa unele curente ale camerei, se urcà la tribuna aratandu, ca s'a iuchiatu conventiune cu Russi'a pentru a se asecura Romani'a in contr'a depredarei orasieloru ei de pe malulu Dunarei.

De atunci si pana adi, dice, lucrurile s'au avansatu astufeliu, ca ne aflamu in resbellu cu Turci'a, fora cá acést'a se ne declare resboiu. Pórt'a a datu drumulu agintelui nostru si armat'a turcésca nu se multiamesce numai a bombardá orasiele deschise unde se afla armata russésca, dér' bombardédia si jefuesce si orasiele, unde se afla ostire romana si chiaru satele si orasiele fora ostire. Faptele comisse pana adi la Brail'a, la Reni, la Calafatu, foculu si parjolulu aruncatu de turci in tiér'a nóstra, a angagiatu demnitatea si stégulu nostru si de adi numai trebue se avemu decatu o anima si unu curagiu: se iesimu biruitori din acestu resboiu. Resbellulu ne este declaratu, suntemu datori a ne apará tiér'a, dér' se nu trecemu Dunarea; acést'a e opinia unor'a. Ds'a inse crede, ca nu se póte pune o limite operatiuniloru strategice ale generaliloru nostri si ca, déca trebue se

fixemu ceva, aceea este de a nu ne intinde mai departe decatu pana unde ne voru povatiui interessele nóstre. Legaturile nóstre cu Pórt'a sunt cunoscute; ele au fostu introduse in dreptulu publicu europeanu. In tractatulu din Parisu se prevedu fórte lamuritu atatu drepturile si datoriile nóstre catra Pórta, catu si drepturile si datoriele Portii catre noi. Faptele inse din urma ale basibuzuciloru sunt afara din acestu dreptu publcu europeanu. Turcii ne au vendutu doue margaritare din tiér'a nóstra. Turcii au fostu in totudéun'a cu aceia, cari au combatutu pe facia ceea ce avemu noi adi. Candu dér' Pórt'a ne ataca fora se declare resbellu, suntemu in dreptu se afirmamu, ca tóte legaturile dintre noi si densa ea le-a ruptu, si ca numai suntemu obligati la nici o reserva in privinti'a ei. Ni se opune tractatulu din Parisu. Dér' tóte institutiele nóstre liberale de adi, precumu si dinasti'a Hohenzollern, le avemu contr'a tractatului din Parisu. N'avemu dér' nici acumu decatu se urmamu calea batuta si se convingemu pe Europ'a ca ceea ce amu facutu, a fostu pentru interessele strictu reclamate ale tierii si chiaru pentru interessulu Europei. D'sa citesce unu passagiu din o scriere a lui Talleyrand, care dice ca centrulu de gravitate alu lumei nu este nici la Elb'a nici la Rinu, ci este la gurile Dunarei. Noi n'amu fostu infideli; amu cautatu a ne tiené in limitele angagiamenteloru nóstre catra Europ'a. Noi avemu interesse dincolo de Dunare; ne-amu batutu cu toti, bulgarii s'au batutu cu toti, numai noi intre noi nu ne-amu batutu. Statulu major alu bulgariloru aici se afla. Dér' avemu si romani, connationali dincolo de Dunare. S'au tienutu meetinguri prin Europ'a, la Londonu si in alte parti, numai aici n'amu facutu nimicu, inca odata spre a aratá diferintia catra Europ'a. E timpulu inse a'i spune adi Europei, ca numai potemu merge astfelu. Turcii se impotrivescu la regularea relatiuniloru comerciale dintre noi si ei si acést'a vatama interessulu Europei intregi, care-si are calea spre Orientu pe la noi. Avemu inca atatea alte multe cuvinte. Turcii au resboiulu prin Asi'a, au revolutiuni interióre, pentru-ca a avutu o administratie rea. Apoi ce suntemu noi vinovati de tóte acestea? Noi trebue se demonstramu Europei, ca legaturile nóstre cu Turci'a nu-si mai au ratiunea de a fi. Cere dér' guvernului se declare, care are se fia conduit'a s'a in acésta afacere?

(Voru urmá respunsurile min. de externe si alu min.-presiedente.)

Romani'a.

Bucuresci, 1/13 Maiu. Corespondentii diarieleru maghiare si spionii turciloru atata se mai sbuciumara, pana ce doi insi cadiura in manile russiloru in calitate de spioni. Legea martiale a totururu staturiloru tiene, cá in timpuri bellice se piéra in furci séu mai simplu prin glontiu. Deunadi russii impuscara la Iassi pe nisce jidovi, parte desertori de ai loru si unulu spionu turcescu; déra pe acesti unguri nu credemu se'i spendiure séu se'i inpusce, din causa ca precumu audimu, au alergatu pentru ei doi romani de aici cunoscuti de ai loru si se spera ca voru fi pardonati de viétia, déra tramisu in Russi'a. Din spurcatiunile si injuraturile mai scârnave decatu tieganesci, de care sunt pline diariele unguresci si dualistice in contra russiloru si romaniloru, se facu estrase, colectiune in forma si se comunica ministrului de esterne aici si la St.-Petersburg spre regula pentru viitoriu. Se nu credeti inse, ca furiile unguriloru altereza pe barbatii nostri de statu; de sunt considerate mai multu cá simptome de ból'a mintiei si totuodata de inpotenti'a, de imbecilitatea unui gubernu, care avendu frica de cét'a demagogiloru, a existentieloru catilinarie din tiér'a loru, sufere cá confratele, amiculu si confederatulu monarchului Austriei se fia insultatu de banditu si tiranu pe fiacare di, in tóte diariele maghiare. Minciunile piramidali, cate se publica de aici in fiacare Nr. alu fiacarui diariu ungurescu, nici ca le mai cresteza nimene. — Fabul'a despre 250 mii maghiari, carii s'ar' afla locuindu in Romani'a, o au scornitu cu scopu, cá si prin fantasii de aceste se irrite la interventiune.

Atata numai s'a observatu, ca multime de corespondentie si telegrame sunt fabricate acolo pe locu in B.-Pest'a si in Clusiu, éra altele sunt falsificate inadinsu, precumu de es. scirile dela Calafatu si Olteniti'a, despre care buletinele turcesci si telegramele unguresci propagara faim'a, ca la acele doue puncte nu romanii s'ar' fi batutu cu turcii in lupta de artileria, ci muscalii, macaru ca in acele dile nici unu muscalu nu era in acele orasiele mici. Se vede ca unguriloru le vine acumu greu se'si dè cu palm'a preste gura pentru insult'a de inainte cu 5 septemani, pre candu insultá dicundu, ca óstea romanésca intrég'a va apuca fug'a la prim'a descarcatura de tunu turcescu si nu se va oprí pana in Transilvani'a. Avemu atati martori oculari despre admirabil'a tienuta a juniloru nostrii soldati in acelea dile, cari indata dupa primele detunaturi turcesci incepusera se faca glume si se ridia cá si cumu s'ar' joca de a mincea (de a pil'a), éra seriós'a portare a tunuriloru si precisiunea cu care sciá se indrepte proiectilele, ar' face onóre la ori-ce armata de veterani. O de ar' sci ungurii, catu este de popularia la poporu si la soldatii fii sei ori-ce batalia cu turcii.

Vedemu ca faim'a despre proclamarea independentiei nóstre au alarmatu si mai tare pe bunii nostri vecini. Care este in acésta cestiune adeverulu, ati potutu vedé din desbaterile ultimei siedintie de di si nópte a camerei, in care se puse la ordinea dilei interpellatiunea si respective motiunea dlui vice-presied. Stolojeanu asupra barbariloru turcesci. Credu ca din acelea desbateri memorabili veti reproduce incai replica ministrului Cogalniceanu, pe care candu o citesci, ti se pare ca ai da preste passage din oratiunea lui Cicerone pro lege Manilia, pe unde acelu mare romanu descriá devastatiunile regelui Mithridates. S'mburele cestiunei a fostu: Se se apere óstea romana de cea turcésca numai la fruntarie, séu cerendu asia legile stralegiei, se tréca si Dunarea?

In catu pentru tentativele Russiei de a incurca comand'a romanésca cu cea russésca, acelea au aflatu resistenti'a cea mai pronuntiata in Domnitoriu, in mai toti ministrii si — in opiniunea publica revoltata. Asia armat'a romanésca va fi si remané cumu este, independenta, precumu s'a vediutu si in „Monitorulu officiale."

* *
*

Bucuresci, 5 Maiu st. n.

—. St. George si st. Dimitrie sunt in Romani'a epocele de mutare, si in acelasiu timpu de platirea chirieloru. In Romani'a — mai cu séma in Bucuresci — pré multu le place ómeniloru mutatulu. Sunt ómeni, care'si schimba regulatu domiciliulu totu la 6 luni — numai singuru din nestatornicia. In acestu anu, mutarile au luatu proportiuni enorme si acésta nu este mai multu din nestatornicia; se afla aci revelatiunea unui reu socialu considerabilu.

Aceia, cari se muta, in adeveru, nu mai sunt in momentulu de facia numai simpli particulari impinsi de o dorintia vaga de a fi in locu mai bunu, acestia sunt negutiatori. Nu e destulu numai, ca ei se muta, dér' totu-odata 'si rupu si comerciulu loru. Asia e la st. George si la st. Dimitrie; mergundu pe strade vedi ici si colo cate unu magasinu inchisu si o singuratate acolo unde, mai inainte, mergeau clientii cu gramad'a.

Consecinti'a imediata a acestui faptu este necasulu proprietariloru, cari contéza pe chiri'a imobileloru loru si cari se vedu acumu privati de aceste resurse. Si in acela'si timpu, in care chiri'a le lipsesce, nici arendile nu sunt platite. In Romani'a mai tóta avuti'a se compune din veniturile dela mosii si dela case; aceste venituri lipsindu, lipsesce totu. Si proprietarii cu comercianti cu totu se afla atunci in o stare curiósa: comerciulu nu mai ambla, deórace averile numai acoperu spesele fiindu-ca comerciulu nu mai ambla. —

Causele acestei situatiuni sunt multiple. Dintre cari unele sunt trecatórie, ér' altele amenintia de a deveni permanente. Situatiunea generale a Europei e rea si inca dela inceputulu lupteloru din Orientu, cu tóte incredintiarile si credintiele de pace ale diplomatiei; si acésta inca e un'a din causele acestei situatiuni. O nelinisce mare si tenace stapanesce tóte spiritele si fiacare privesce cu temere la cea ce se va redica pe orisonu. Din acésta nelinisce nasce neincrederea, din neincredere ruperea afaceriloru, din ruperea afaceriloru lips'a pentru unii si pentru multi miseri'a. Candu lips'a e generala, tóta lumea sufere; Romani'a nu póte scapá de legea acestei triste logice. Inse afara de aceste cause generali si trecatórie mai suntu si alte particulari, asia:

In economi'a politica, precumu in economi'a domestica, sunt dóue principia, de cari e absolutu imposibilu de a se desparti cineva fora periculu. — Primulu e a mesurá spesele cu veniturile; a doilea e de a adauge resursele, candu nu se potu micsiorá spesele.

In Romani'a nu se face nici una nici alta. Cu fórte pucine esceptiuni, mai fiacare spasadia mai multu decatu are. De aci vine acea aparintia, care seduce pe strainu, inse care ascunde unu abisu. Luxulu este marele flagelu (biciu), dér' vai, nu numai alu Romaniei, ci alu intregei societati moderne. Numai catu in Romania elu e — póte — mai generalu si mai esageratu decatu aliurea. Din acésta esageratiune a luxului nasce altu flagelu: usur'a. Ne avendu a spesá atat'a catu vreu, se imprumuta. Imprumutatorii profita de aceste esigintie, de care ei sciu, ca clientii loru sunt sclavi, le dau bani candu ceru, inse le dau cu 4, 5 si 6 la suta pe luna. Reu calculu, atatu pentru debitori, cari se ruinédia repede cu aceste imprumuturi usurarie, catu si pentru creditorii loru, cari adeseori 'si perdu datoriele loru prin imposibilitatea, in care au pusu pe debitorii loru de a plati.

Alta-data, reulu esista cá si astadi, inse consecintiele erau mai pucinu desastruóse. Romani'a era avuta; pamentulu seu, in unu modu admirabilu fecundu, reportá multu mai multu decatu erá de lipsa pentru necesitatile locuitoriloru sei. — O cultura nerutinata si neintieligenta, stricarea paduriloru fora sensu, o nesocotintia fora margini, au saracitu solulu. Productele mai pucinu abundante si mai pucinu bune cá alta-data. Adaugeti — pe lenga acea — activ'a concurintia ce ne face Americ'a, care aprovisionédia Europ'a cu producte mai bune si mai pucinu costisitórie decatu cele ce vinu din provinciele Danubiului, si intielegeti fora indoiéla, ca are acolo o situatiune propria de a atrage atentiunea tuturoru ómeniloru de statu demni de acestu nume.

Acésta nu este fora unu simtiementu de sincera dorere, ca amicii Romaniei vedu acésta frumósa tiéra in ajunulu de a cadé in o situatiune mai critica inca si cá acea in care se gasesce astadi, si acésta i da curagiu a dice ca: din gresial'a locuitoriloru sei. In locu de a se ocupá de unu reu realu, care adi e seracia, si care mane va fi ruina, 'si usédia inteligenti'a si energi'a in lupte politice, lupte sterile, ca-ci nu e vorb'a aci ca: se va schimba unu guvernu si va vení altulu, care se reparedie reulu de care sufere tiér'a. Nu se afla decatu dóue remedie la acestu reu si aceste nu sunt — politic'a, care se va aplica.

Primulu, e micsiorarea luxului. Va trebuí cá fiacare se ajunga a intielege, ca acest'a este a cumperá prea scumpu o satisfactiune de vanitate cu pretiulu demnitatei sale, securitatei sale si alu venitoriului copiiloru sei. Va trebuí se intieléga odata, ca valórea omului este independenta de opulenti'a costumului seu, de mobilieriulu seu si de equipagiulu seu; ca o femea póte fi incantatória si cu o palaria de 20 lei si o rochia de 1 leu cotulu; si ca unu omu n'are trebuintia de a amblá cu o trasura stralucita — ce n'a platit'o inca — pentru a face se fia stimatu de aceia, ca-ci sciu stimá meritulu si nu aparinti'a.

Luxulu disparendu, va disparé si usur'a, ca-ci este fórte raru, cá cineva pentru necessitati reale se sufere de lips'a acestoru negutiatori de carne umana cari, cá si Shylok, ceru o bucata din anim'a omului pentru pucinu auru.

A douile, trebue se-si inmultiésca resursele. Singurulu midiulocu, este lucrulu (munc'a). Numai e timpulu in care lenea representá avuti'a. In societatea nóstra moderna, muncitoriulu inteligentu e emancipatu; acest'a nu mai e sclavulu anticu, nu servulu din evulu mediu, punendu-si viéti'a pentru servitiulu stapanului. Ceea ce castiga individulu astadi, ilu grigesce, si noi vedemu in tóte dilele de aceste creatiuni ale fortunei, cari sunt recompens'a legitima a unui lucru onestu si vedemu si ruinari de acele, cari resulta din o viétia lenesia si inutila.

Lucrulu déra: éta ce trebue se predicamu la toti si se glorificamu pretutindenea. Nu este permisu nimenui de a-si perde timpulu in desiertu: acést'a e o crima ce legile sunt datórie a o pedepsi si cari nu mai pucinu trebue a-si aflá pedéps'a in dispretiulu tuturoru ómeniloru onesti si diligenti.

Pucine tieri sunt asia admirabilu dotate cá Romani'a. Cu pucina munca se póte face, cá acestu solu privilegiatu se produca avutii necomparabile. Care va fi scus'a acelora, cari standu lenga o mésa atatu de pompósa, se lasa a murí de fóme?! —

B. L. Bianu.

Conventiunea Romaniei ca Russi'a.

Pentru esecutarea art. 3 alu conventiunei incheiata astadi, subsemnatii plenipotentiari au convenitu de a regulá prin conventiunea speciala de facia invoielile relative la trecerea trupeloru imperiale russe, precumu si reporturile loru cu auctoritatile locale.

Art. 1. Guvernulu romanu acorda armatei russe usulu cailoru ferate, comunicatiuniloru fluviale, drumuriloru, posteloru si telegrafeloru Romaniei, si pune la dispositiunea sea resursele materiale ale tierei, pentru necessitatile de aprovisionamentu, de refugiuri si de transportu, dupa modulu si conditiunile stipulate in articulii ce urmédia.

Art. 2. Relatiunile auctoritatiloru militare russe cu auctoritatile locale se voru face prin midiulocirea comissariloru speciali romani numiti spre acestu sfersitu. Unu comissariu generalu romanu va fi delegatu pre langa comandantulu capu alu trupeloru russe pentru tóta durat'a trecerii loru prin Romani'a.

Art. 3. Comissarii romani voru fi capuiti de tóte datele (données) relative la resursele materiale (precumu furagiuri, aprovisionamente, carausie, paie, incalditu etc.), ce póte procurá tiér'a in percursulu trupeloru russe, atatu in lungulu cailoru ferrate, catu si pe tiermurile Prutului si Dunarei, cu indicatiunea pretiuriloru aproximative ale acestoru obiecte la puncturile unde voru trebuí a fi predate, a cantitatiloru ce ar' poté fi date si a epociloru, la cari predarea loru ar' poté fi cu potintia.

Art. 4. Auctoritatile militare russe, dupa ce voru luá cunosciintia de datele mentionate in art. precedentu si voru decide cantitatile de producte, ce le voru fi necessarie si puncturile unde voru trebui a fi predate, se voru intielege cu comissarii romani asupr'a modului de predare. Prin urmare aprovisionamentele se voru face pentru comptulu armatei russe, séu de catra auctoritatile romane cu pretiurile convenite, séu cu concursulu loru, prin sumissionamente, comissiune, cumparare directa etc.

Art. 5. Se va procede totu astfeliu pentru tóte accuisitiunile, cari ar' fi necessarii pentru campamentu, bivuacu, transportulu trupeloru, bagageloru loru, materialului si munitiuniloru de resbelu, precumu si pentru furniturile spitaleloru, ambulantieloru si farmacieloru. Auctoritatile romane voru inlesní satisfacerea acestoru trebuintie.

Art. 6. Guvernulu romanu pune la dispositiunea armatei russe tóte liniile ferrate alu tierei, pentru transportulu seu, acel'a alu materialului, alu bagageloru si aprovisionamenteloru ce o insociescu, precumu si a celor'a, alu caror'a transportu ar' poté fi necesssriu mai tardiu. Pentru aceste transporturi armat'a imperiala va fi pe deplinu asimilata armatei princiare si se va bucurá de aceleasi drepturi si prerogative cá acésta din urma, in totu ce privesce obligatiunile companiiloru drumuriloru de ferru in privinti'a trupeloru si altoru conditiuni si detaliuri stipulate, pentru transporturile militare, prin caieturile de insarcinari ale companiiloru, si legile si regulamentele in vigóre in Romani'a. Catu pentru tarifele de transportu, guvernulu romanu se obliga a priorí pentru o reductiune de patrudieci la suta asupr'a tarifeloru ordinarie si se reserva de a regulá detaliuriule acestei cestiuni prin o intielegere ulterióra cu companiele.

In ceea ce privesce inca cheltuielile si platile aditionale, precumu: inregistrari, manipulatiuni si altele, se va procede dupa cumu se practica pentru transporturile militare romane.

Art. 7, Ministrulu lucrariloru publice alu Romaniei va dá, asupr'a cererei siefului comunicatiuniloru militare russe, si instructiunile necessarie administratiuniloru cailoru ferrate romane pentru a asigurá cu celu mai mare successu si celeritate posibila transportulu armatei imperiale cu materialulu, bagagele, aprovisionamente etc., dupa unu planu ce va trebuí a fi hotaratu mai dinainte, precumu se va stipulá mai la vale. Trenurile militare voru avé prioritatea asupr'a tuturoru celorulalte trenuri esceptandu-se trenulu posta si fora prejuditiu pentru transporturile trupeloru romane. La trebuintia, numerulu trenuriloru ordinarie de calatori va poté fi provisoriu redusu, si circulatiunea trenuriloru de marfuri chiaru pe deplinu oprita in casu de necessitate.

Art. 8. Pentru transportulu trupeloru imperiale si alu materialului loru pe lini'a Iassi-Ungheni, care are aceeasi largime cá drumurile de ferru russe, o unitate si continuitate a conditiuniloru technice a miscarei se voru stabilí in urm'a unei intielegeri intre ambele administratiuni, pentru a se stabilí ori-ce intardiare séu transbordamentu de frontiera.

Art. 9. Pentru a se obtiene unitatea necessaria in servitiulu linieloru romane spre asigurarea transportului celui mai grabnicu si celui mai regulatu alu armatei russe cu bagagele ei, munitiuni, materialu de resbelu si aprovisionamente de ori-ce feliu, se va instituí sub directiunea ministeriului lucrariloru publice, unu consiliu centralu compusu de delegatii diferiteloru companii, cari poseda parti din retiéo'a romana. Unu comissariu, numitu de siefulu comunicatiuniloru militare ale armatei imperiale, va fi delegatu pre lenga ministeriulu lucrariloru publice pentru a facilitá reporturile cu auctoritatile militare russe.

Miscarea si servitiulu pe tóte liniile tierei romane se voru face provisoriu sub directiunea immediata a consiliului centralu, ale carui'a dispositiuni ministrulu lucrariloru publice le va face a concordá cu exigentiele si trebuintiele ce'i voru fi exprimate de siefulu comunicatiuniloru militare, in privinti'a transporturiloru in cestiune.

Art. 10. Directiunea superióra si priveghiarea transporturiloru armatei imperiale voru apartiene siefului comunicatiuniloru militari alu acestei armate. Pentru a asigurá regularitatea si continuitatea servitiului acestoru transporturi, elu va lucrá prin midiulocirea comissariului romanu, delegatu ad hoc pre lenga densulu, si va provocá prin organulu seu tóte mesurile necessarie pentru acestu sfersitu.

Art. 11. Siefulu comunicatiuniloru militare va avé facultatea de a cere, prin midiulocirea comissariului romauu delegatu pre lenga densulu, séu prin propriulu seu delegatu pre lenga consiliulu centralu, esecutarea tuturoru lucrariloru necessarie pentru sporirea si securitatea miscarei, atatu pre linie catu si in gare, si materialulu rulantu, precumu plate-forme, rampe, cai de garagiu, imbrasiamente, auxiliare, gare provisorie, apropriatiuni de vagóne de marfuri si trucuri pentru transportulu ómeniloru, cailoru si materialului etc. Tóte chieltuielile ocasionate prin aceste lucrari voru fi in sarcin'a armatei russe; modulu esecutarei loru va fi regulatu intre ministrulu lucrariloru publice si siefulu comunicatiuniloru militare alu armatei russe.

Art. 12. In casu de urgentia siefulu comunicatiuniloru militare va avé facultatea, in urm'a unei intielegeri prealabile cu comissariulu romanu, a inlocuí prin midiulócele, de cari dispune totu ceea ce ar' lipsí si ar' amenintiá se impedece miscarea armatei russe. Va poté face de a se suspendá immediatu de catra comissariulu romanu si a cere dela ministrulu lucrariloru publice departarea impiegatiloru si agentiloru subalterni, a caror'a rea vointia ar' poté dá temeri de primejdii.

Art. 13. Déca trebuintiele de comunicatiune ale armatei russe ar' face necassarie construirea pe territoriulu romanu a unui nou tronsionu (tronchon) séu imbrasiamentu de cale ferrate, lucrarile voru fi esecutate prin ingrigirea auctoritatiloru militare russe cu cheltuiél'a guvernului imperialu. Guvernulu romanu va inlesni aceste lucrari si se va insarciná cu ingrigirile necessarie pentru a asigurá armatei russe dreptulu de a se bucurá timpurariu de terrenurile indispensabile pentru instalarea acestoru tronsióne séu ambrasiamente pe basele adoptate in Romani'a pentru lucrarile de utilitate publica. Candu aceste linie voru deveni inutile, materialurile mobile intrebuintiate la construirea loru voru fi la dispusitiunea guvernului russu, ér' lucrarile esecutate voru deveni proprietatea guvernului romanu fora nici o remuneratiune. (Va urmá.)

— (Multiamita publica.) „Reuniunea invetiatoriloru romani din Chióru“ vine prin acésta a esprime publice cea mai profunda multiamita p. on. comitetu alu „Associatiunei transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu“, carele — pe basea decissiunei aduse in adunarea ordinaria, tienuta in Sibiiu la 27 Decembre 1876 sub Nr. 403 — la una rogare a nóstra a benevoitu a tramite pentru bibliothec'a reuniunei nóstre fói'a associatiunei „Transilvani'a“ de pre anii: 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874 si 1875 pre lenga promissiunea prea oblegatória pentru noi, ca atatu de pre an. 1876/7 catu si in venitoriu ni se va tramite cate unu esemplariu din acestu prea pretiuitu tesauru alu literaturei romane. — Totu spre acestu scopu amu primitu in an. 1876 si ni se tramite si in a. c. prin p. on. domnu Dr. Pavelu Vasiciu „Higiena si Scóla.“ Acestea fapte generóse, aducundu-le la cunosciinti'a publica pre langa esprimarea celei mai sincere si umilita a nóstra multiamita, appelamu din nou la semtiulu nationalu alu tuturoru romaniloru cu rogarea de a ni intinde mana de ajutoriu intru realisarea maretiului scopu alu infiintiarei unei bibliothece aici in Siomcuta mare pre sema invetiatoriloru romani din fostulu districtu curatu romanescu alu „Chiorului“, pre carii lipsele materiale din caus'a dotatiuniloru rele ei impedeca dela procurarea opuriloru si diarieloru necessarie si asia pre calea instructiunei inca remanemu códa altora. — Cele tramisse sunt a se adressá subscrisului bibliothecariu alu reuniunei in Siomcutamare (N. Somkut, Szatmár megye.)

Din siediuti'a comitetului centralu alu „reun. invet. din Chioru“ tienuta in Siomcuta-mare la 1 Maiu 1877.

Theodoru Blaga, vice-pres. alu reun.
Elia Popu, not. si biblioth. reuninnei.

Boziasiu in 6 Maiu n.

Ne a successu a pune temeli'a la una insocire „pentru contenirea dela beutur'a vinarsului“. In primulu momentu s'au inscrisu 20 cetatiani cá membri si speramu, ca in scurtu va urmá esemplului acestor'a maioritatea locuitoriloru comunei Boziasiu.

Fiacare membru alu reuniunei solvesce in tóta luna din crucerii pastrati 10 cr., in casuri de poticniri se pedepsesce cu 10 pana la 50 cr.

Capitalulu adunandu are destinatiunea, cá din interessele lui ori care fiiu ori fata a membrului in diu'a cununiei se se daruiésca cu 2 pana la 5 fl. v. a.; ér' membriloru fora familia se li se daruiésca totu atata in casuri extreme. — Vomu impartesi si statutele. —

Orându reuniunei nóstre venitoriu, amu dorí, cá asemenea insociri se se formédie cu preutii in frunte in tóte comunele romanesci.

Nicolau Costea, docente.
Romanu Stefanu, cetatianu.

Mai nou.

In 9 Maiu Domnitoriulu Romaniei sosì la Ploiesci, unde se imbracisià cu marele-duce Nicolae, care-lu asteptá la gara si petrecura una óra impreuna. Voru merge ambi la Bucuresci. Turcii urméza pe malulu Dunarii oper'a loru de barbaria si talharia.

— Au trecutu pe mosi'a Varasca si au datu focu la 150 cara de fenu, prefacundu totulu in cenusia. Asemene la satulu neaperatu Socaricii au datu focu pichetului dela Sioimu. Inse unde intempina focu romanescu mergu spulberati.

— In 8 nóptea intre Vidinu si Calafatu se bombardà unu vaporu turcescu, care la satulu Ciuperceni, zaritu de colon. romanu Crutiescu, fù intempinatu cu focu astufeliu, incatu se predede si fù ocupatu de soldatii romani. Unu matelotu si capitanu lui era raniti.

— Se crede, ca la Rahov'a turcii au maltratatu crestinii de acolo, dupa o telegr. dela Bechetu in „Romanulu.“ Tiner'a armata a Romaniei da dovedi de stramosiésca virtute bellica, ori-unde intempina pe dusmanu.

Cursurile

la bursa in 15 Maiu 1877 stá asia:

Galbini imperatesci — —	6	fl.	19	cr	v. a.
Napoleoni — — —	10	„	35	„	„
Augsburg — — —	113	„	35	„	„
Londonu — — —	129	„	20	„	„
Imprumutulu nationalu —	64	„	—	„	„
Obligatiile metalice vechi de 5%	58	„	05	„	„
Obligatiunile rurale ungare	71	„	25	„	„
„ „ temesiane	69	„	50	„	„
„ „ transilvane	68	„	—	„	„
„ „ croato-slav.	—	„	—	„	„
Actiunile bancei — —	770	„	—	„	„
„ creditului — —	134	„	50	„	„

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tipariulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.